

► Wim Scharrenberg, 1956-2026

‘Trainer, vriend en voor wie dat nodig had ook vaderfiguur’

▲ Wim Scharrenberg tussen de sporters bij een speciale trainingsmiddag in sportschool Rocky Fit in 2023. FOTO RUBEN MEIJERINK

Wim Scharrenberg uit Zutphen, de man wiens naam iedereen associeert met vechtsport. Hij werd Europees kampioen in zowel het kick- als thaiboksen. Na een kort ziekbed overleed hij vrijdag, een maand na zijn 70ste verjaardag.

Sander Grootendorst
Zutphen

‘Hij heeft nog een hele week de wetten van de natuur getart. De artsen waren verbaasd dat hij het bleef volhouden’, vertelt zijn zoon Nick. Waarmee hij meteen een sterke karaktereigenschap van zijn vader benoemt: een man met wilskracht en doorzettingsvermogen.

Als liefhebber en ambassadeur van de vechtsporten trok Scharrenberg de hele wereld over, maar al die tijd bleef hij aan Zutphen verknocht. ‘Hij heeft jarenlang in Zuid-Frankrijk gewerkt, in Thailand gewoond en hij ging vaak naar Japan. Maar Zutphen was en bleef echt zijn stadje’, zegt Nick.

Sportief

Nadat Wim Scharrenberg op het Baudartius zijn middelbare schooldiploma had behaald, volgde hij een opleiding bij het CIOS (Centraal Instituut Opleiding Sportleiders) in Overveen.

Hij ging aan de slag als docent fysieke en mentale vorming bij de Politieacademie.

Sportief bleek hij van meerdere markten thuis: bij de Zutphense voetbalclub Be Quick was hij keeper (‘in de jaren dat ze nog op een hoog niveau speelden’) en hij schipte het tot reservedoelman bij Vitesse.

Inspirerend

Maar zijn ware passie lag bij de vechtsporten. Nick: ‘Hij was een van de eersten die het kickboksen hier introduceerde. Dat deed hij op een heel inspirerende manier. Met als gevolg dat hij veel succesvolle vechters heeft kunnen opleiden.’

Samen met Robert Dijkhof en Ruud de Brouwer richtte Scharrenberg het vermaarde KB Zutphen op. Waarbij ‘KB’ natuurlijk staat voor kickboksen. Vanuit het buitenland, onder meer Frankrijk en Denemarken, kwamen enthousiaste sporters naar Zutphen. ‘En we gingen zelf vaak naar Denemarken voor een trainingskamp.’

Scharrenberg was veel op pad met Jan Henneken, eveneens een grote naam in het Zutphense vechtsporten.

Een andere grote naam is die van Koen Scharrenberg, Wims tweelingbroer, die zich specialiseerde in karate (en daarnaast misdaadverslaggever werd).

Nick koos in het voetspoor van zijn vader en oom eveneens voor de vechtsport, een sport die hem met de paplepel is ingegoten. ‘Mijn vader heeft voor veel mensen heel veel betekend in hun ontwikkeling. Als trainer, maar ook als vriend. Als vaderfiguur voor wie dat nodig hadden. Hij heeft ze zo veel levenslessen meegegeven.’

‘Als je ook ziet hoe veel berich-

ten er nu na zijn overlijden binnenkomen. Het was iemand die eigenlijk altijd overal een antwoord op had, ook als je het niet wilde horen. Voor mijzelf was hij mijn beste vriend, mijn leraar in het leven.’

Bibbers

En dus: zijn trainer. ‘Hij stond vaak bij mij aan de ring. Maar toen ik mijn allereerste wedstrijd vocht in Eindhoven, gebeurde iets wat ik in eerste instantie niet kon verklaren. Mijn naam werd omgeroepen, ik stond stijf van de zenuwen. Opeens zei mijn vader: ‘Wacht even.’ En weg was-ie. Net toen het megaspansend was. Hij moest pissen. Wat krijgen we nou, dacht ik.

Zo’n ervaren trainer.’

Het bleek dat Wim minstens zo de bibbers had als zoon Nick: ‘Mijn vader zei: ‘Ik heb al wel duizend wedstrijden aan de ring gestaan. Maar ik ben nog nooit zo zenuwachtig geweest.’

Nick zou de wedstrijd glorieus winnen.

Als je iets wil bereiken, moet je er keihard voor werken. Dat was het motto van Wim Scharrenberg. Hij verwoordde het kort maar krachtig: ‘Willen is kunnen’, zei hij. ‘Hij was altijd bereid anderen te helpen hun droom waar te maken, hij stak daar zo veel energie in. Voor mij, voor mijn zusje en beide broertjes, voor onze vrienden, voor iedereen. In dat opzicht was hij echt een allemansvriend.’

Nog een uitspraak die de mensen rondom Scharrenberg vaak gehoord zullen hebben: ‘Tevredenheid is de vijand van de vooruitgang.’

Hij was iemand die de duimschroeven flink kon aandraaien, zegt Nick. ‘Maar ook een man met humor, die de tijd voor je nam.’

Vechtsport is enerzijds een wereld van uitdaging en strijd en anderzijds ook van grote kameraadschappelijkheid. Wim Scharrenberg wist die twee kanten als geen ander te verbinden.

▲ Coaches Robert Dijkhof (l) en Wim Scharrenberg. FOTO ARJAN GOTINK

■ De afscheidsdienst is donderdag (19 februari) in crematorium De Omarming in Zutphen (15.00 uur).